

JAIN DHARMA PRAKASHI.

પુસ્તક ૧ જી. આશિન ચુદિ ૧૫ સંવત ૧૯૨૧ અંક ૮ મો.

હંદ્રવજ્રા.

જિનેંદ્ર પૂજા પુન પયુ પાશ્વિત
સત્વાનુ કંપા ગુમ પાત્ર દાન
ગુણાનુરાગઃ શ્રુતિ રાગ મસ્ય
વૃજન્મ વૃક્ષસ્ય ફલામ્ય પુનિ

પ્રગટ કરી.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

બાજાગર.

— સંસ્કૃત —

અમદાવાદમાં.

યુનાઇટેડ પ્રીન્ટીંગ અને જી. એ. કે. પબ્લિશર્સ ના પ્રેસમાં

સ્વચ્છોદ્યાલ અંગારામે છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

મુલ્ય પાંચ ૧ નો રૂ. ૧—૦—૦ અગાઉથી પાસ્ટેન નહીં.

વિજ્ઞાપિ.

સર્વ સુરા ગ્રાહકોએ આ ઘોષાનીવાના સ્વરૂપ મુજબ તરફ વિચાર ન કરતાં તેણું સારી રીતે બહુ માન સાચવી વાંચવું. બીજાકુલ આસાતના કરવી નહીં કારણ કે શાનતી આસાતના કરવાથી આશાનપણું પ્રાપ્ત થાય છે. અર્થાત્ શાનાવરણી કર્મ બંધાયછે. આ વાડપને લક્ષમાં રાખીને ઘોષાનીયું વાંચીને રખડવું ન મૂકતાં યોગ્ય થાનકે મૂકી વિનય સાચવવો જોઈ કરેલો પ્રવાસ સફળ થાય.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ હરિબળ અને વસંતશ્રી, પંચાંકી નાટક.	૧૧૩
૨- સમક્ષિત (આરામનંદનની કથા.)	૧૧૭
૩ ધર્મવિચાર (જિન પૂજા)	૧૨૧
૪ સત્ત્વ. (અગ્નિ પુત્ર ચરિત્ર.)	૧૨૧

જૈન કન્યાશાળા માટે.

સ્ત્રી શિક્ષક ગોઠવે છીએ.

અગરતી ભાષાનું સારી રીતે બખી વાંચી થકે તેલું અને પાંચ સંમંધી શુદ્ધ રીતે પાંચ પ્રતિકમણું શાન ધરાવનાર કોઈ આવિકા પમાડે બાળને રહેવા ખુશી હોય તો તેણે અમને બખી જણાવવું. તેની યોગ્યતા અગર પગારનો બંદોબસ્ત કરી શાખતામાં આવશે. મંત્રી,

જે. બ. પ્ર. સળા.

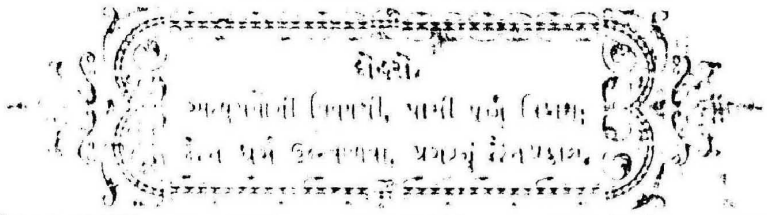
લખનારાઓને ખબર.

આમિત—૨૫૩માં ખુબારો આવ્યોછે તો પણ હવે પછીના માસિયતમાં પ્રત્યુત્તર દાખલ કરીયું.

જિરાસુ—૨૪૫ સંકોચના કારણથી આવતા અંકમાં પ્રત્યુત્તરનો સમાવેશ કરીયું. તંત્રી.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૨ હું. શક ૧૯૦૭ આશ્વિન શુદ્ધિ. ૧૫ સંવત. ૧૯૪૨ અંક ૯ મો.

શ્રી જૈન ધર્મો જયતિ.

હરિચલ અને વસંતશ્રી.

(શુભચાથી ચતા કાલદાનું)

પંચાંકી નાટક.

(સાંધણ પાને ૮૫ થી.)

દેવ—હે હરિપત્ર! હું તારા આજ્ઞાના નિયમથી મસત્ત મગાધું. હું સમુદ્રનો અવિષ્ણાયક દેવતાધું. અપાધિજ્ઞાને કરી તે અહાણ કરેલા નિયમને જાણી તે નિયમથી તને અજાણવા માટે આંચા હતો અને મેંજ મચ્છનું રૂપ અહાણ કરી તારી દરેક જગ્યામાં આવી પહોંચ મગજ આપવા દીધા નહીં, તોપણ તે તારા અહાણ કરેલા સમુદ્ર પ્રતમાં પૂર્ણ દેવતા રાખી. આ મોહમય સંસારને વિષે કોઈકેજ માણી પ્રત અહાણ કરેછે તેમાં કેટલાએક તો અહાણ કરેલા પ્રતનો સંપૂર્ણ રીતે નિર્વાહ કરતા નથી; પરંતુ જેઓ સંપૂર્ણ રીતે નિર્વાહ કરે છે તેવા તારી સરખા બીરલા ખરેખરે ધન્યછે. હે દિવર! હું તારી ઉપર તુષ્ટમાન થયોધું માટે તું થયેચ્છ પર માગ.

૧૩ હુંછે કે— અમોઘા વાગરે વિગૃત્, અમોઘં નિશી ગર્જિતં;
અમોઘા મજ્જના વાણી. અમોઘં દેવ દર્શનં ॥૧૥

૧૧૪

શ્રીજીવંતવર્મ પ્રકાશ.

હરિખળ—હે દેવ ! જો તું મારી ઉપર તુષ્ઠમાન થયો છે તો મારી આ દરિદ્રતાને દૂર કર અને સંકરના સમયમાં સહાય થવા વચન આપ.

દેવ—તથાસ્તુ.

(અદશ્ય થાયછે)

(હરિખળ નજીકના દહેરામણી જાયછે)

ૐ

પ્રવેશ ત્રીજો.

સ્થળ—રાજ્યમહેલ.

વસંતશ્રી, દાસી અને પાછળથી હરિખળ શ્રેષ્ઠી પુત્ર.

વસંતશ્રી—અરે ! હવે તો મારાથી આ કામતાપ સહેન થઈ શકતો નથી અને એ દુઃખઘાયક કામાગ્નિથી મારું આખું શરીર મજબૂત થઈ રહ્યું છે. વળી જ્યારથી મેં એ શ્રેષ્ઠી પુત્ર હરિખળને જોયા છે ત્યારથી મારું ચિત્ત તેને વિષે જ ચોંટી રહેલું છે માટે હું તું સત્વરજન અને એ શ્રેષ્ઠીપુત્રને કોઈ ન જાણે તેવી રીતે કામ તાપનું શાંતવન કરવા બોલાવી લાવ.

દાસી—(મનમાં) અહો ! ઢિઠ્ઠાર છે એ કામદેવને કે જેણે આ કંચનપુરીના રાજાની નવચૌવના પુત્રીને એકદમ પોતાને સ્વાધિન કરી દીધી છે. ખરેખર મારી સ્વામિની અસહ્ય કામાગ્નિથી દુઃખીત થયેલી છે તો તેનું ઔષધ મારે લાવી આપવું જોઈએ (જાયછે).

વસંતશ્રી—(એકલી) રાગ—ઓખાહરણનો.

કામ જાણ્યો પણ મુજને જાણે, તેહ દુઃખ પિય વણકો ટાળે;

એણે હરિહર પ્રભા જુસીયા, દેવ દાનવને રે ટુકાયા.

એ શુભ જળાધ્ય એ મોટો, જગ સહુ તે આગળ છોટો;

મેટી પત્ર હરિખળ સાગ, દેહું ગાંધરવે મુજ હાથ.

(દાસી. હરિખળ સાથે પ્રવેશ કરે છે)

હરિખળ—તમે મને શા માટે બોલાવ્યા છે ?

વસંતશ્રી—મેં તમને ગઈ કાલે આ રસ્તેથી જતા જોયા ત્યારથી

હરિખળ નાટક.

૧૧૫

મારું મન તમારે વિષે લીન થઈ ગયેલું છે તેમજ મેં જે અગાઉ તમારા રૂપગુણની ખ્યાતી સાંભળેલી તેથી મારું હૃદય વિશેષ આપની ઉપર લાગી રહ્યું છે. અને તેથી મારે વિચાર તમારી સાથે સત્વર ગાંધર્વ વિધિએ લગ્ન કરવાનો થયેલા છે. આશા છે કે આપ મારી આ પ્રાર્થના અમાન્ય નહીં કરો.

હરિખળ—તમારે મારી સાથે જે ગાંધર્વ વિધિએ લગ્ન કરવું તે સંપૂર્ણ ભય ભરેલું છે. પ્રથમ તો આપના પિતા તરફની પૂરી દહેશત, જે આ ખખર તેમને થાય તો તેથી મને અને તમને દેશવટ્ટારૂપ જે મોટી શિક્ષા તે કરે. વળી હું વણિક પુત્ર અને તમે રાજપુત્રી તેનો પરસ્પર સંબંધ તે પણ અઘટીત ગણાય તો હે સુકુમારી! જે કામ કરવું તે વિચાર્યા પછી કરવું. સાહસ કરવું નહીં.

વસંતશ્રી—આપના વચનો જોઈ ખરેખર સત્ય છે પરંતુ હે પ્રાણપ્રિય! તેને માટે મેં સઘળી ગોઠવણ અગાઉથી જ કરી રાખેલી છે. તમારે આજ રાત્રે આપણા નગરની બહારના સોમેશ્વર મહાદેવના દેવાલયમાં ખરાબર દસ કલાકે આવવું અને હું પણ તેજ વખતે ત્યાં આવીશ. પછી આપણે ઇંનેજણા ત્યાંથી કોઈ ખીજ સુશોભિત શહેરમાં જઈ નિવાસ કરશું. વાહન તથા દ્રવ્ય સંબંધી આપે જરા પણ ક્ષીકરે રાખવી નહીં.

હરિખળ—તમારે જે અત્યાશ્રય છે તો હું તમારું કહેવું સ્વીકારું છું અને તેને માટે તમે કહ્યો તે સમયજ્ઞ થાવો છો. હું તો વખતે ત્યાં જરૂર આવીશ.

વસંતશ્રી—ત્યારે હવે પધારો. પરંતુ તૈયારીમાં રહેજો. ભુલશો નહીં.

હરિખળ—(જતા જતા મનમાં) નિરૂપાચે કબુલ તો કરવું પડ્યું છે પણ તે આપણું કામ નથી માટે તેને જવું હોય તો ભણે જતી આપણે કાંઈ જવાના નથી.

૧૧૬

શ્રીજીનધર્મ પ્રદાય.

પ્રવેશ ચોથો.

સ્થળ—મહાદેવનું દેરું.

હરિખળ માછી અને વસંતશ્રી.

વસંતશ્રી—હરિખળ ! એ હરિખળ !

(આ પ્રમાણે સાદ પાડે છે એટલે અંદર હરિખળ એટી પુત્ર ન હોવાથી માછી હરિખળ જાળ મૂકીને બહાર આવે છે.)

બાલો હવે આપણે જલદી નીડળી જઈએ.

હરિખળ—(સ્વગત) આ કોઈ ખીજ હરિખળ સાથે સંકેત કરી રાખેલી સ્ત્રી આવી જણાય છે. પણ ચાલો તો ખરા. ખનશે તે ખરું.
(અને જણ સાથે જાય છે.)

પ્રવેશ પાંચમો.

સ્થળ—રસ્તો.

વસંતશ્રી—તમે મહાદેવના દેરામાં મુઠ રહ્યા હતા કે શું ?

હરિખળ—(અવાજ ઓળખાઈ જવાના બચથી ઓખખો જવાબ ન દેતાં 'હુ' એવાજ વાળ આવે છે.)

વસંતશ્રી—તમે આવાં કપડાં કેમ પહેર્યાં છે ?

હરિખળ—હું.

પ્રવેશ છઠ્ઠો.

સ્થળ—મહારણ્ય.

વસંતશ્રી અને હરિખળ.

(વસંતશ્રીના દરેક પ્રશ્નના જવાબમાં હરિખળ હું હું કયાં કરે છે તેથી વસંતશ્રીના મનમાં શક પડે છે એટલામાં આ મહારણ્યમાં પ્રવેશ કરતાં અંદોદય થાય છે અને તેથી હરિખળના કપડા વગેરે જોવાથી તથા અંદના પ્રકાશપડે તેનો અહેસો દેખવાથી ખચીત આ કોઈ ખીજે પુરુષ છે એમ ધારી બોલે છે.)

વસંતશ્રી—(સ્વગત) ખરેખર આતે એટી પુત્ર તો નહીંજ અરે !

હવે આ અઘોર જંગલમાં મારી રી રતિ ! (આ પ્રમાણે ધોમ રવરે બોલીને ગાવા માંડે છે.)

અપૂર્ણ.

સમક્તિ.
(આરામનંદનની કથા.)
(સાંધણ પાને ૯૬ થી.)

તે દિવસે મળેલું રત્ન ખીજ કોઇપણ મનુષ્યને ન ખતાવતાં પો-
તેજ ભેંશના ગોમુય (છાણ)માં દખાવી દીધું. ખીજે દિવસે આરામનંદન
પોતે કરેલી કલ્પનાની સત્યાસત્ય પરીક્ષા કરવા માટે કરંખાની થાળી
પાસે ઉભો રહ્યો. તરતજ મચ્છે આવ્યા ને કરંખો ખાવા લાગ્યા.
પહેલે દિવસે જેમ એક મચ્છે રત્ન મુક્યું હતું તેમ આજે નહોતું.
આજે તો સઘળાઓએ જેજે થાળીમાંથી કરંખો ખાધો તેમાં એકએક
રત્ન મુક્યું. પોતાની કરેલી કલ્પના ખરી પડી અને પોતે અકસ્માત
અગણિત દ્રવ્યનો અધિપતિ થયા તેથી કુંવરને ઘણાજ હર્ષ પ્રાપ્ત
થયા. તોપણ તેણે પોતાનો લાગ્યોદય અથવા બુદ્ધિનો ગર્વ ખતા-
વવાને આ હકીકત સાથેના દાસ દાસીમાં કોઇની પાસે મગટ કરી નહીં.

દરરોજ જે રત્નો ભેટ મળવા લાગ્યા તે લુપ્તિની ઉપર સ્વહસ્તે
નિશાની કરી છાણમાં દાખ્યા. તે છાણ રત્ન શિવાયના છાણથી
બુદ્ધ મુકાવ્યાં. તેણે વિચાર્યું કે પરિક્ષા કર્યા શિવાય અથવા અનુ-
ભવ્યા શિવાય કોઇપણ મનુષ્ય પાસે મર્મની વાત કહેવી નહીં, કારણ
કે મર્મને જાણનાર દુર્જન સન્નનને સંતાપકર્તા થઈ પડેછે. આ
મમાણે કુંવરને દરરોજ કરંખાની થાળીમાંથી સેકડો રત્ન મળવા લાગ્યાં.

અન્યદા તેણે સમુદ્ર રસ્તે પોતાના રથાનક તરફ આવતી એક
નાવિકા જોઈ. પોતે જેમાં બેસીને કંચુક લેવા માટે લક્ષ્મીપુર પાટણ
મુઢી આવ્યો હતો તેજ હોડી તેણે એમ તેને તરતજ જણાવ્યું, તેથી
સમુદ્ર કિનારે થોડી વખત મુઢી ઉભો રહ્યો તેવામાં તે હોડી સમીપ
ભાગે આવી અને જે માછી પોતાની સાથે હોડીમાં હતો તેનેજ તેમાં
બેઠેલો જોયો. આ પુનઃવથી આશ્ચર્ય પામી પોતાના લાગ્યોદયનો
વિચાર કરવા લાગ્યો.

૧૧૮

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

તરતજ માછીને નાવિકામાંથી ઉતાર્યો અને સારી રીતે ભોજન કરાવ્યું. જમી રહ્યા પછી કુંવરે સઘળી હકીકત પુછી એટલે માછી કહેવા લાગ્યો કે જ્યારે તમે પેલી દેવતાઈ સ્ત્રીની પાછળ ગયા ત્યારે મેં નાવડીને કિનારા સાથે ખાંધી અને આખા દિવસના પરિશ્રમથી વિશ્રાંતિ લેવાનો વિચાર કરી હું તેમાં મુતો. ઉનાળાની ઋતુ, નદીની શિતળતા, અને આખા દિવસનો થાક એ ત્રણ કારણથી મને તરતજ નિદ્રા માત્ર થઈ. કેટલીએક વારે જ્યારે જંગતાવસ્થા પામ્યો ત્યારે નાવડીને સમુદ્રમાં યથેચ્છ જતી જોઈ. વધારે સાવધ થઈ તપાસ કર્યો તો જાણાયું કે જે સ્થળે નાવડી ખાંધી હતી તે સ્થળથી ભરતીના જોરને લીધે છુટી ગઈ છે અને સમુદ્રમાં ચાલી જાય છે. થોડા વર્ષો પછી મુઘી હું ભયભીત રહ્યો અને નાવડીનું સુકાન કંઈ દિશા તરફ ફરવું તે કાંઈ સુઝ્યું નહીં, એ પ્રમાણે સ્વયમેવ ચાલતા નાવડી આ બેટ તરફ ખેંચાઈ. મારી પાસે જે થોડોએક ખોરાક હતો તે ઉપર કેટલાએક દિવસ મુઘી મેં ગુજરાન ચલાવ્યું. આખરે તે પણ છુટી ગયું અને તેથી કેટલાએક દિવસ મુઘી મારે મુઘાનું દુઃખ વેઠવું પડ્યું. પુન્ય સંચોગે આજે મને આપના દર્શનનો લાભ થયો એટલે મને સર્વ મુખ મળ્યું એમ હું સમજી છું. હે સ્વામિન્ ! આપ મારાથી જુદા પડ્યા તે પછી આપ કંઈ દિશા તરફ ગયા, અત્રે શી રીતે આવ્યા અને આ સઘળા પરિવાર ક્યાંથી માત્ર થયો એ સઘળું કૃપા કરીને કહો જેથી મારો શંકાય દૂર થાય. તરતજ આરામનંદને પોતાની સઘળી હકીકત હંકામાં કહી ખતાવી. એ પ્રમાણે તેઓ દ્રવ્યાગમનથી ત્યાં આનંદમાં દિવસો નિર્ગમન કરતા રહેવા લાગ્યા.

કેટલાએક દિવસે જે વ્યાપારીઓની સાથે પોતે લક્ષ્મીપુર પાટણથી દ્રવ્ય સંચય નિમિત્તે સહગમન કર્યું હતું અને જેઓ વ્યાપારી રાજે કુંવરના આગ્રહથી તેને આ સ્થળે રહેવા દઈ પોતે દિપાંતરે ગયા હતા તેઓ પોતાના વહાણ માંહેના સઘળા માલ વેચી દઈ

સમકિત.

૧૧૯

પોતાના પુન્ય પ્રમાણે નફા મેળવી તથા ખીજો માલ ત્યાંથી ખરીદ કરી પાટણ તરફ પાછાં જતાં પાણી લેવાને વારતે આ બેઠ પાસે પોતાના વહાણનાંગરી કિનારા ઉપર ઉતર્યા. ત્યાં તેઓએ કુંવરને જોયા અને પરસ્પર ભેટ્યા. પછી તેઓએ કુંવરને પોતાની સાથે સ્વદેશ તરફ આગમન કરેલા માટે આગ્રહથી કહ્યું. કુંવરે પણ તેઓનું વચન માન્ય કરી સાથે વિદાય થવાને તૈયારી કરી અને પોતાનો સંઘો સામાન તથા રત્ને કરીને સંયુક્ત અને રત્ન શિવાયના એ બંને જાતના છાણા વિગેરેથી પોતાનું વહાણ ભરાવ્યું.

વહાણની અંદર કુંવર છાણા ભરે છે એવું જોઈ દ્રવ્યના મદે કરીને અર્પીત થયેલ વાણીઓએ હસવા લાગ્યા અને પોતે ખરીદ કરી લાવેલ માલ, વધારે નફા પ્રાપ્ત કરાવનાર છે એવું જાણી પોતાની ખડાઈ ખતાવવા માટે કુંવરને કહેવા લાગ્યા કે અમારા વહાણમાં માલ જસ્ટી છે તેથી થોડોએક માલ ભાડું લઈને તમારા વહાણમાં લેશો ! કુંવરે ના પાડી.

કિનારે ઉતરેલા વ્યાપારીઓ પોતાનું કામ પતાવી રહ્યા એટલે તમામ ઉતારૂઓ વહાણમાં બેઠા. તરતજ લંગર ઉપાડી સદ ચડાવ્યા એટલે વહાણ ધમધોકાર આગળ ચાલ્યા. અનુકૂળ પવનના યોગે કેટલાએક દિવસ સુધી વહાણ ખરાખર ચાલ્યા, પરંતુ પાછળથી વાયુ પ્રતિકૂળ થયા તેથી સમુદ્રમાં વધારે દિવસ ફેંકાવું પડ્યું. ખીજા વ્યાપારીઓ જેઓ પિત્તના તોભે કુંવરને ત્યાંજ મુકી આગળ ગયા હતા તેમના વહાણમાં અનાજપાણી વિગેરે સઘળી સામગ્રી હતી પણ ખજાણા છુટી જવાથી તેઓને કુંવરની પાસે છાણા વેચાતા લેવાની ફરજ પડી. જ્યારે તેમણે ઘણા કાલાવાલા કરીને કહ્યું કે અમે તમારી મરકરી કરી હતી તેથી કેટલાએક દિવસ સુધી તો કાચુ ખાઈ ખાઈને ચલાવ્યું પણ જ્યારે નિરૂપાય થયા અને ખંડુ હેરાન ગતિ થઈ ત્યારે તમારી પાસે આગવા આવ્યા છીએ; માટે ગમે તે કિંમતે છાણા અમને આપો. કુંવરે કહ્યું કે હું કંઈ છાણા વેચવા

૧૨૦

શ્રીજેનવર્મ પ્રકારા.

માટે લાવ્યા નથી અને તમને વેચાણુ આપવાનો પણ નથી. પરંતુ તમે મારી સાથે છો અને તમને ઘણી અડચણ પડેછે તેથી મને દયા આવેછે માટે જો તમે આપણુ ખાધા સ્વદેશ પહેંચીએ ત્યારે જેવા છાણા મારી પાસેથી લીધાછે તેવા પાછા આપશું એવી સરત કરીને લીધેલા છાણાની ચીકી લખી આપો તો હું તમને છાણા આપીશ. કુંવરના આવા વચનથી વાણીઆઓ ખુશી થયા અને આપસ આપસમાં કહેવા લાગ્યા કે આ વખત એ આપણી પાસેથી છાણાની મહેં-માંગી કિંમત લેવી મુકી દઇને સ્વદેશ પહેંચ્યા પછી આપણી પાસેથી છાણા પાછા લેવાનું કહેછે તેથી તે ખરેખર મૂર્ખ દેખાયછે. આપણોતો તેની મૂર્ખાઇનો લાભ લેતા આંચકો ખાવો નહી અને પૈસા આપવાની વાત ઉડાવી દેવી. એવો વિચાર કરી જેને જટલા છાણાનો ખપ હતો તેટલાની ચીકી શાક્ષી સાથે કુંવરને લખી આપી છાણા લઇ ગયા. કુંવરે પણ રત્ન રહીત છાણા તેમને આપ્યા.

ઘણા દિવસો વહાણુ લક્ષ્મીપુર પાટણુ સમીપે આવ્યા અને મુખ્ય મુખ્ય વહાણુમાંથી તોષોનો ખહાર થયા. વહાણુ આવ્યાની ખખર નગરમાં ફેલાયાથી જેજે વ્યાપારીઓના વહાણુ હતા તેઓ ખંદર ઉપર સામા આવ્યા, પરંતુ સાગર શેડ સામા આવ્યા નહી. કારણકે ખીજ લોકો જેમણે પોતાના શેડને કહેવરાવ્યું હતું કે અમે અમુક જાતનો માલ ખરીદ કરી લાવ્યા છીએ, તે લોકો પૈકી કેટલાએક 'મૂર્ખો એ' સાગર શેડને ખખર આપી હતી કે તમારો ગુમાસ્તો છાણા ભરી લાવ્યા છે અને કાંઈ પણ નફો તેણે મેળવ્યો નથી માટે તમે જો સામા આવશે તો તમારી અપકીર્તિ થશે. આ ભયથી સાગર શેડ ઘેર રહ્યા હતા. હવે વહાણુમાંના વાણીઆઓ કીનારા ઉપર ઉતરી ભેટાયું લઈ લક્ષ્મીપુર રાજાને મળવા ગયા ત્યારે આરા-મનંદન પણ પોતાની સાથે જ છાણામાં રત્નો હતાં તેમાંથી કેટલા-એક છાણા લઈને રાજાને ભેટાયું કરવા તેમની સાથે ગયા. (અપૂર્ણ.)

ધર્મ વિચાર. (જિન પૂજા).

પર્માત્મનું વ્યતીત થવાથી ગર્વે દિશાઓ મકાશમાન થઈ રહી છે. ચારે દિશાએ વનસ્પતિના ઉગી નીકળવાથી ભૂ ભામનીએ લીલી સાડો ધારણ કરેલી છે. લોકોના હૃદય પણ વરસાદ સારા થયાના કારણથી શાંત થયેલાં જાણાય છે. જમીન ઉપર જાણે રંગ ઘેરંગી શેત્રંજ પથરાઈ રહી હોય એવું જાણાય છે. કુદરતી શોભા જોતાં જોનારના હીલને આનંદ ઉત્પન્ન થાય છે એવા આનંદોત્પન્ન કર્તા સમયમાં એક દિવસ રાત્રીને સમયે જ્ઞાનચંદ્ર અને વિનયચંદ્ર એ બંને ધર્મ બંધુઓ પ્રયોક્ત જૈન મંદીરમાં એકઠા થયા. જ્યાં શ્રાવક અને શ્રાવિકાઓનો સમુદ્ધ છત્તર્દશીન કરવાના ઉત્સુકપણાથી હર્ષભેર આવાગમન કરી રહ્યા છે, જિનસ્તુતિ રૂપ કહેવાતા કાંચોથી જિન મંદીરમાંથી ગંભીરનાદ નીકળી રહ્યો છે, અત્યંત સુશોભિત અને માણિક્યની કાંતિને પણ હઠાયે એવી અનોપમ કઠેારીઓની રચેલી આંગીથી દર્શનાર્થે આવનારા મનુષ્યનાં નેત્ર અત્યંત તેજસ્વીપણાને પામી રહ્યાં છે, દરેક ભાગમાં કરેલી રેશનીથી દિપોત્સવીનો દિવસ હોય એવો આભાસ થઈ રહ્યો છે. ગાનતાનમાં નિમગ્ન થયેલા અને જિનભક્તિમાં તત્પર ગવૈયાઓ જિનગુણ રૂપી ગાયન કરી રહ્યા છે, અને તેને તાળ આપવા માટે સુંદર સારંગીનો સ્વર અને ઘોષ કરનારાં નરધાંઓનાં જાદુ સંભળાઈ રહ્યાં છે, જ્યાં તેઓના સુસ્વરે કરીને યુક્ત ગાયનથી માણસોની ડડ જમી રહી છે, દરાસરને દરવાજે હુકુંકારક નાખતોના ગડગડાટ થઈ રહ્યો છે, મચકુંદના કુલસરખી, ધેનૂના કીર સરખી, નિર્મળ જળના કુવારા સરખી, સમુદ્રના કીણ સરખી, અને રૌપ્યમય વૈતાલ્યની કાંતિ સરખી શરદ પૂણિર્માના ચંદ્રની ચંદ્રિકા ખીલવાથી શિખર ઉપરના સુવર્ણમય કળસો ઝળકી રહ્યા છે, સઘળે સ્થાનકે રૂપેરી શેત્રંજ પથરાઈ રહી હોય એવું દ્રષ્ટિએ પડે છે

૧૨૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને તેથી આવતાજતા મનુષ્યોનાં મુખ શ્વેત કમળ સરખાં શાભી રહ્યાંછે, જિનમંદીરમાં કરેલી ફેશની નિર્મળ ચંદ્રિકાથી ઉલટી દિગુણ શોભાને આપનારી થઈ ગઈછે એવા સુશોભિત જિનમંદીરમાં બેઠેલા હોવાથી તેઓનાં ચિત્ત વધારે ઉદ્દાસમય દેખાતાં હતાં. જે સમયે જેમ જિનમહારાજ મુખ કમળથી પ્રસવ પામતી જિનવચન રૂપી અમૃતની ધારા ભવ્ય જીવોને શાંતતા પ્રાપ્ત કરેછે તેમ તેનો અનુભવ કરાવનારી ચંદ્રમાના કિરણોમાંથી ઉત્પન્ન થતી અનોપમ શિતળતા ચંદ્રમા અમૃતને શ્રવનારો છે એવું જાણાવી આપતી હતી,^૧ જે સમયે નાની નાની કુમારિકાઓ પોતે કરેલી જિનપ્રણિત સિદ્ધ ચક્રારાધાન રૂપ આંખિલની તપશ્યા સુખશાંતિથી પરિપૂર્ણ થયાના આનંદને પોતાના પ્રકુલ લોચનથી અને હર્ષકારક વદનથી જાણાવી આપતી હતી, નવમા આંખિલ રૂપ છેલ્લા દિવસનું પ્રતિક્રમણ કરી જિનદર્શન નિમિત્તે કુમારિકાઓનું હર્ષભેર આવાગમન થતું હતું, અને પોતાના શુદ્ધભાવથી પોતાની અપૂર્ણ જ્ઞાન વાળી ભાષામાં જિનરાજની સ્તુતિ કરી રહી હતી,^૨ એવા આનંદકારી અવસરે તે ખંને મિત્રોનો ધર્મ ચર્ચા રૂપ સંવાદ ચાલ્યો. તે ખંને મિત્રોમાંથી પ્રથમ વિનયચંદ્ર બોલ્યો કે પ્રીયબંધુ! આપણા પૂર્વના સમાગમથી મને અગણિત ફાયદો થયેલો છે; કારણ કે જિનદર્શન કેમ કરવા તે માર્ગથી હું ખીલકુલ અજાણ્યો હતો તે આપના સંભાષણથી જાણીતો થયાને લીધે હવે તેજ વિધિ વિધાન સંયુક્ત જિનદર્શન કરી મનુષ્ય

૧. જોકે જિનદર્શનના અને ચંદ્રમાની શિતળતાની અંદર જમીન આકાશ તુલ્ય અપાર અંતર છે, પરંતુ ફક્ત સરદપૂર્ણિમાના ચંદ્રની અત્યંત શિતળતા હોયછે તથા જિનમહારાજના વચનામૃતની શિતળતાની કિંચિત્ ભાવ કરાવનારી તે શિતળતા છે એમ આ વાક્યથી જાણાવ્યું છે.

૨. આપણા જૈન બંધુઓમાં કયાઓને અસ્તાન રાખવાનો રીવાજ છે તે સંપૂર્ણ રીતે હાની કરીએ તો તે દુઃખદાયક રીવાજનું સમૂળ ઉત્ખૂળન કરવા માટે રવધર્મહિત ચિંતક આપણે તરત જ ચાલુ કરીએ.

ધર્મ વિચાર.

૧૨૩

જન્મ સફળ કરે છે. પ્રીયગિત્ર ! તે દિવસે મારા “જિનપૂજા કેવી રીતે કરવી” એવા પ્રશ્નનો ઉત્તર આપવાનું આપે ખીજા પ્રસંગ ઉપર મુલતવી રાખેલું છે તો હવે આજે મને સવિસ્તર રીતે જણાવશો જેથી આપનો અત્યંત આભારી થઈશ.

જ્ઞાનચંદ્ર—ભાઈ વિનયચંદ્ર ! મારા મનમાં પણ તમારા તે પ્રશ્નનો આજે ઉત્તર આપવાનોજ વિચાર છે. તમે સવિસ્તરપણે કહેવા કહ્યું પરંતુ હું અલ્પ જ્ઞાની તેવી રીતે સવિસ્તર કહેવા શક્તિમાન નથી તો પણ યથાગતિ પૂર્વક કહેવાની ઇચ્છા ધરાવું છું.

જૈનશાસ્ત્રોમાં જિનપૂજના ત્રણ પ્રકાર કહ્યા છે. ૧ અંગપૂજા, ૨ અગ્રપૂજા, ૩ ભાવપૂજા. અંગપૂજા જળચંદન અને પૂષ્પથી થાયછે, અગ્રપૂજા ધૂપ, દીપ, અદાત, ફળ અને નૈવેદ્યથી થાયછે અને ભાવપૂજા પંદન સ્તુતિ પ્રમુખે કરીને થાયછે. અંગપૂજા અને અગ્રપૂજામાં અષ્ટપ્રકારી પૂજનો સમાવેશ થઈ જાયછે. કાંઈ સ્થાનકે પૂજના પાંચ પ્રકાર કહ્યાછે તેમાં જળ, ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ અને દીપ એ પાંચજ ગણ્યા છે. પ્રકારાંતરે જિનપૂજના સત્તર, એકવીશ અને ચાવત્ત એકશોનેઆઠ ભેદ જૈનસિદ્ધાંતોમાં કહેલા છે.

એ પ્રમાણેની અષ્ટપ્રકારી પૂજા કેવી રીતે કરવી, કયાં રહીને કરવી, અને કરતાં શું ભાવ ભાવવો, અર્થાત જિનરાજની કેવી અવસ્થા ભાવવી તેનું સ્વરૂપ કહ્યા અગાઉ પ્રથમ જિનમંદીરે કેવી રીતે જવું, શરિરશુદ્ધિ કેવી રીતે કરવી, કેવા વસ્ત્ર પરિધાન કરવા, અને પૂજોપગરણ કેવા મેળવવા તે સંખંધી કહેવાની વધારે આવશ્યકતા જણાયછે.

વિનયચંદ્ર—ભાઈ જ્ઞાનચંદ્ર ! તમે પાછળ કહી તે આમંતમાં પૂજા કરવા આવનારા શ્રાવકો ખડુજ અવિચારીપણે વર્તેછે. હું મારી અલ્પમતિ મુજબ વિચાર કરું છું તો મને હાલ જેજે ખાખતો પ્રવર્તનમાં છે તે વ્યાજખી અને શાસ્ત્રોક્ત રીતિ પ્રમાણે હોય તેમ જણાતું નથી. કેટલાએક લોકો યેમુમાર ટાઢ કે ઉંનું પાણી નહાતાં

૨૨૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઢોળેછે, શરિર શુદ્ધિની અપેક્ષા ન રાખતાં નહાયા પછી અઘોઢીઆઓ કરેછે, જમીનની શુદ્ધતા ઉપર નજર ન કરતાં જેવીતેવી જવાબુજ ભૂમિકા ઉપર નહાય છે, જમીન શુદ્ધ હોયછે પણ ખીજી જોવાની ઉત્પત્તિ થયેલી હોયછે તો તેની જતના કરવા ઉપર ધ્યાન રાખતા નથી, વસ્ત્રની નિર્મળતા તરફ નજર કરતાં સંઘ તરફથી રાખેલા શુદ્ધ વસ્ત્રો પહેર્યા વિના રંગમંડપમાં અવેશ કરેછે, જેઓ પોતાના ઘર તરફથી પૂજા કરવાના વસ્ત્રો રાખેછે તેઓ પણ પોતે કાયમ પહેરવાના અઘોઢીઆ ઢરશેજ કરાવેછે પણ આ વસ્ત્રો છ માસે પણ ઘાવરાવતા ન હોવાથી મલીન થઈ ગયેલા અને દુર્ગંધી મારતા જણાયછે, પૂજા કરવામાં પાણી જેવુંકે સપેતાઈ મારતુ અથવા તદન મુખડે કરીને સંયુક્ત કેશર હોયછે તેની કીકર નહીં પણ ચાંડલો કરવામાં તો લાલચોળ કેશર લેછે. પોતે શ્રીમંત હોવા છતાં પૂજેપગરાણ ખીલકુલ નિયમસર રાખતા નથી, ઘાંચું કરીને યુષ્પ ખીલકુલ ચડાવતાજ નથી પણ કંઢી ચડાવવા સારૂ લેછે તો તે શુદ્ધ કે અશુદ્ધ છે, તાન્ન છે કે વાસી છે, સુગંધયુક્ત છે કે સુગંધ રહીત છે, સાંચાં છે કે જોટાં છે તે પણ તપાસતા નથી, ઘુપ કરવામાં સુગંધનુંજ કારણ છતાં અગર-ખત્તિ સજગાવીને કરવા માંડેલો ઘુપ સુગંધ આપેછે કે નહીં તે ઉપર વિચાર કરતા નથી, જો તે અગરવાટના ઘુપનો ઘુમ્મ સમુક પોતાના નાક પાસે આવેછે તો પોતે નાક સંકોચેછે, મુખ ફરવેછે, પરંતુ તે ઉપરથી આવો ઘુપ ત્રેલોક્યના નાથ પ્રત્યે કેમ કરવો તે ઉપર ખીલકુલ ધ્યાન આપતા નથી, દીપપૂજા ઘાંચું કરીને સમૂળગી કરવામાં આવતી નથી, અને કોઈ કરેછે તો તે શી રીતે કરવી તે જણતા નથી, આ પ્રમાણે કેટલીએક ખાખતોમાં ઘણા ખંધુઓ અજ્ઞાનપણે વર્તેછે.

(અપૂર્ણ.)

૧૨૫

સરત્વ.

(અમ્મ પુત્ર ચરિત્ર.)

સાંધાગ પાને ૧૧૨ થી.

આ એકસ્માત ખનાવથી રાજા ચિંતા, ભય, શોક અને વિરમ-
યમાં લીન થઈ ગયો. પાણુ મારા મિત્રને જાણી દોઈ જઈ કરી લઈ
જાયછે તેથી હું તેને છોડાવી લાઉં એમ વિચારી તરતજ હસ્તમાં
ખડ્ગ ધારણ કર્યું, વિશ્વમ થઈને હસ્તીની પુંઠે દોડ્યો અને “હે
પાપી, હે દુષ્ટ, મારા મિત્રને ગ્રહણ કરીને તું ક્યાં જઈશ” એવો
મોકાર પાડીને તેણે સરોવરને વિષે ઝંપાપાત કર્યો. આગળ હસ્તીને
પાછળ નૃપતિ એવી રીતે જળમાં ફેટલાંએક ડગલાં ચાલ્યા પછી ન
જોવામાં આવ્યા તે હાથી કે ન જોવામાં આવ્યું તે સરોવર, એમ જો-
માંનું કાંઈ પાણુ દેખાયું નહીં અને પલકમાં સઘજો દેખાવ અદૃશ્ય
થઈ ગયો તેથી આશ્ચર્ય પામીને “અરે આ શું થયું” એમ ચિંતવન
કરી ચારે દિશા તરફ દ્રષ્ટિ કરેછે તેટલામાં એક મનને અને અંતઃક-
રણને આનંદ આપનાર ભવ્ય અને સુંદરપતાકાએ કરીને સહીત એકું
જીવન તેની દ્રષ્ટિએ પડ્યું. ભયભીત થઈને રાજા મનમાં વિચારવા
લાગ્યો કે તે હસ્તી ક્યાં ગયો, વિશાળ સરોવર ક્યાં ગયું, મારો મિત્ર
ક્યાં ગયો, મારી રાજ્યભૂમિ ક્યાં રહી, આ સઘજો ચમત્કાર શો અને
આ પ્રસાદ કોનો! એમ મનને વિષે વિષવાદ પામતો લૂવન જોવાની આ
કાંસાથી તેણે તેની અંદર પ્રવેશ કર્યો. અંદર જઈને જોયું તો એકે વિકાળ
ચામુંડાની મૂર્તિ દેખાઈ. પ્રિયજનના વિચોગથી અર્થેતં એક પ્રાંત
થયોછે જેને એવો તો નરપતિ ગદ્ગદિત કંઠે બોલવા લાગ્યો કે “હું
નથી જાણતો કે મારો પ્રાણદાતા મિત્ર ક્યાં ગયો ગમે તેમ પાણુ
મારા કુર્મણ પ્રારબ્ધની પ્રમળતાથી આહું મિત્રરત્ન જાયું ત્યારે હવે
જીવવાનું શું પ્રયોજન છે? કાંઈ નહીં. આવા સદગુણી મિત્રના વિ-
યોગના કુર્મણની વ્યથા સહન કરવા કરતાં પ્રાણનો ત્યાગ કરવો
એજ ઉચિત છે એમ વિચારી હસ્તને વિષે કૃપાણુ (ખડ્ગ) ગ્રહણ કરી

૬૨૬

શ્રીનિર્ભય પ્રકાશ.

મસ્તક ઉપર ધરેછે તેવામાં દેવીએ પ્રત્યક્ષ થઈ તેનો કર પકડ્યા અને કહેવા લાગી “હા પુરૂષ! તારે આવી રીતે રહેને સંતાપવાનું શું કારણ છે? જ્યારે કાંઈ પણ આપત્તિ આવી પડે ત્યારે દંડ થઈને સહન કરવી અને દૂર થાય એવા ઉપાય યોજવા; વળી વિપત્તિને સમઘે વ્યાકુળ ન થવું અને સંપત્તિને વખતે ઉચ્છેદન ન થવું એજ ડાહ્યા પુરૂષનું કર્તવ્ય છે; આવા આત્માહત્યાના કૃત્યથી તમારા કુળને કલંક લાગશે, જગતમાં અપકીર્તિ થશે, તમારી પ્રતિષ્ઠા પાપમાસ થશે, લોકો હાંસી કરશે, તમે મુર્ખમાં ગણાશો, અને તમારો આ લોક તથા પરલોક ખગડશે.” તેવારે દુર્જય રાજાએ કહ્યું કે જો મને જીવિતદાન આપી અત્યંત ઉપકાર કરેલો એવા સદ્ગુણના ગિંધુ રાજકુમારનું કોઈએ હરાણ કર્યું તેના વિરહથી આ સંસાર શૂન્ય થયો, જીવિતવ્ય નિષ્ફળ થયું, જન્મ અફળ થયો, સંપત્તિ વિપત્તિરૂપ થઈ, રાજ્ય દુષ્ટ થયું અને હું ઉત્સાહ રહિત થયો. અરે! જેને હું મારા સર્વસ્વરૂપ ગણુનો એવો સદ્ગુણરૂપી રત્નનો ઢગલો આજે વેરાઈ ગયો! મારું સર્વસ્વ હું ટાઈગિયું અને તેથી આ દેહ પણ મારભૂત થશે

દેવીએ કહ્યું “આવા મિત્રવિચોગની વિપત્તિ પ્રાપ્ત થયે આવા કૃત્યો કરી વિપત્તિ રૂપ સમુદ્રનો પાર પામે એવા મનુષ્ય કરતાં વિપત્તિના પ્રબળ પ્રહારો પડતાં છતાં આવા આત્માહત્યાના કૃત્યોને પડખે પણ ન ચડેલ અને આપત્તિને સહન કરી, ધૈર્યને ધારણ કરી, ભાવી જે બનવાકાળ હોય તેજ પ્રમાણે બનેછે અને પુન્યાદ્યનું જોર જ્યારે જોડું હોયછે ત્યારેજ કાંઈ કષ્ટ આવી પડેછે એમ વિચારી, દુઃખથી કાંઈપણ કંટાળો ન પામતાં, તેને જે ધૈર્યતાથી સહન કરેછે એજ ઉત્તમોત્તમ અને મનુષ્યને વિધે શિરોમણી ગણાય છે. આવી રીતે મિત્ર વિરહ રૂપી પ્રાપ્ત થયેલી વ્યથાથી ઘેરા થઈ જઈ ચોતાનો અમુલ્ય પ્રાણ પરહરવો એ જેકું નિંદીત કાર્ય બીજું શું કહેવાય? વળી સાહસ કૃત્ય કરવાથી અંતે પશ્ચાતાપ થશે અને જીવિ-

સત્ય.

૧૨૭

તવ્ય હશે તો કોઈ વખત મનવંછિત પ્રાપ્ત થશે માટે તું પ્રાણ ત્યાગ કરવો ખેંચ રાખ. તારા મિત્ર તને કોઈપણ હેતુએ આજ્ઞાથી છ માસ પછી મળશે” એમ કહી રાજના હસ્તને વિષે એક ઔષધો આપી તેના કાનને વિષે કાંઈ ગુપ્ત વાત કહીને દેવી અદ્રશ્ય થઈ ગઈ.

આ ખતાવ ખન્યાને હજી ઝાઝા વખત થયો નથી એટલામાં જેના સર્વાંગો સુંદર છે, જેનું દીવ્ય સ્વરૂપ છે, કંઈને વિષે ગોતીની માળા ધારણ કરી છે, પગને વિષે ઝાંઝર પહેરેલાં છે, અને જેના સર્વ અવયવો આરા અસંકાર અને આભુષણો કરી મુશોભિત છે એવી એક સ્ત્રી જે તાત્કાલિક કોટલીએક સહીઅરો સાથે હરતને વિષે પૂજનની સામગ્રી ધારણ કરીને તે દેવીનું પૂજન કરવાને ત્યાં આવી. હેતુ વખતમાં દેવીનું યથાચર્ય રીતે પૂજન કરીને રાજની ઉપર કટાક્ષ નયણે જોતી આસી ગઈ. તે સ્ત્રીને જોઈને રાજ અત્યંત વ્યામોહ થયો અને તેને જોવાને માટે તરતજ તે ભુવનની બહાર આવ્યો પરંતુ તે સ્ત્રી તો તેની દ્રષ્ટીએ પડી નહીં. નિરાશ થઈને ત્યાં જોઈ તેણામાં તે સ્ત્રીની એક દાશી ત્યાં આવી અને રાજને વિનવવા લાગી કે હે સ્વામિન્ ! સર્વાંગસુંદરી નામે મારી સ્વ મિત્રી છે જેકે હુમણાજ આ દેવીનું પૂજન કરવાને આવી હતી. પૂજન કરીને પાછા જતાં આ સ્થળે આપનું રૂપ જોઈ એમ ક મદવને દેખીને રતી વ્યામોહ થાય છે તેમ આપને દેખવાથી તે આપનું જ ચિંતન કરે છે. તે જોતાને સ્થળે પહોંચી પાણ આપના દર્શન વિતા તેને સમયમાત્ર પણ મુખ નથી અને તેથી તેણે મને આપને તેડવા માટે અને મોકલી છે માટે આપ કૃપા કરીને પધારો અને તેના હૃદયનું શાંતવન કરો. રાજને મનવંછિત પ્રાપ્ત થયું તેથી તે તત્કાલ દાસીની સાથે આવ્યો.

જેવો તે સ્ત્રીના મહેલ આગળ પહોંચ્યો કે તરતજ તેણીએ રાજને ઘણુંજ આદરસત્કાર દીધો અને અંદર પધારી ત્યાં રહેવા વિનંતી કરી. ત્યાં રહી તે દેવકન્યા સાથે રાજ મુખવિલાસ ભોગવવા

૧૨૮

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

લાગ્યો. જાણુ પોતે સ્વર્ગનું સુખ ભોગવતો હોય તેમ રાજ્ય તે રીતી પ્રીતિમાં લીન થઈ જઈને પોતાનું રાજ્ય વિસરી ગયો, રીતી વિસરી ગયો, પ્રજા વિસરી ગયો, પ્રાનાદિ પ્રિયજનોને વિસરી ગયો અને પોતાના માણુથી વહાલા મિત્રને પણ વિસરી ગયો. વાંચનાર! હવે તે મિત્રનું શું થયું તે જાણવાની આકાંક્ષા હશે તો તે સાંભળો.

જે હસ્તી અજ્ઞપુત્રને પોતાની સુંદમાં ગ્રહણ કરી સરોવર મધ્યે આહ્વાન ગયો તેણે પોતાની દેવશક્તિથી તેને પાતાળમાં જ્યાં વ્યંતરેના સ્થાનક છે ત્યાં મુક્યો અને હસ્તી અદ્રશ્ય થઈ ગયો. જોવામાં ત્યાં કોઈ વ્યંતરી આવી. તેના મનની અંદર દયા પ્રાપ્ત થઈ તેથી તે અજ્ઞપુત્રને ત્યાંથી જ્યાં વ્યંતરેદ્ર હતો ત્યાં લઈ ગઈ અને વ્યંતરપતિને કહ્યું કે હે સ્વામી! કોઈએ માનવ લોકમાંથી આ મનુષ્યને અહીં લાવીને મુક્યો છે, અજ્ઞપુત્રે પણ તે વ્યંતરપતિને પ્રાર્થા કરી અને તેના પુછવાથી પોતાનો સમજો વૃત્તાંત કહી બતાવ્યો.

વ્યંતરેદ્રે કહ્યું હે ભાઈ! તું જરા પણ બય પામીશ નહીં, હું તને તારે સ્થાનકે મોકલાવીશ; માટે હમાણા અહીંયાં જ્યાં તારી ખુશી હોય ત્યાં રહે. તેના જોવા પ્રિતિમય વચન શ્રવણ કરી અજ્ઞકુમાર તેને ત્યાં પુત્ર પ્રમાણે રહેતો હોય; અને ત્યાં નાના પ્રકારના મનને આનંદ પમાડનારા કૃત્યો કરી પોતાના દિવસ સુખે નિર્ભય કરવા લાગ્યો.

અન્યદા કુંવરે પુછ્યું હે તાત! અહીંથી નીચે શું છે તે ક્યા કરીને કહો.

વ્યંતર પતિએ કહ્યું અહીંથી નીચે દર્શનીકાયના ભવાનપતિના સ્થાનક છે અને તેની નીચે અનુક્રમે સાત નારકીંદ્રે એવું વૈવસ્વા શનમાં કહ્યું છે.

કુંવરે કહ્યું તે જોવાની મારે ઇચ્છા છે માટે મને તે જોવા તેડી જાઓ. કુંવરની જોવી ઇચ્છાથી વ્યંતરેદ્રે કુંવરને પોતાની સાથે લઈ નારકી જોવાને તેડી ગયા,

(અપ્રાપ્ત.)

ગ્રાહકોને અગત્યની સૂચના.

મેહરાનો ! આપની સમીપે અમારાં આઠ અંક પ્રાપ્ત થઈ ગયા છતાં લવાજમ મોકલવા ઉપર આવું ક્ષણ અપાય છે પરંતુ અમારા છ માસ પછીના જાસ્તી લવાજમ ભરાના રૂઝને લક્ષમાં રાખીને તો મોટી મહેરબાની થઈ ગણાશે.

જે ગ્રાહકો આઠા અંક રાખી આવ્યાનું બંધ કરવા લખેછે અથવા તો એક અંક પાછો મોકલી તેવું સૂચવે છે પરંતુ તેમણે વાદ રાખવું કે ચુકતે હીસામે લવાજમ મોકલ્યા સિવાય બંધ કરવાનું લખવું તે નિર્ણય છે. મારે જેમણે બંધ કરવું હોય તેમણે આવેલા અંકના લવાજમ સાથેજ બંધ કરવા લખવું.

જે સાહેબોએ લવાજમ મોકલ્યા છતાં તેની પહેલાં એક માસ સુધીમાં અપાયેલી ન જણાય તેમણે ફરીને ખચર આપવા તરફી ભરી.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૩ શા. મંકરદાસ ચુનીલાલ.

૧-૩ શા. કરમચંદ વીરચંદ.

૧-૩ શા. ઝવેરચંદ જિનગી.

૧-૦ મોતી, કુપેર વીરજી.

૧-૦ શા. પોપા હેમ.

૧-૩ શા. પેલાચંદ ઉમેદચંદ.

૧-૩ શા. હેમચંદ પરવારામ.

૧-૦ શા. રામચંદ કીકા.

૧-૦ શા. સુરચંદ સાકરચંદ બાવનગર.

૧-૩ વકીલ. ઓપવજીભાઈ.

૧-૩ શા. નેમા કમા.

૧-૩ શા. હીરજી દેશર.

૧-૩ વકીલ. ભદ્રવજી વાલજી.

૧-૦ શા. બાજાભાઈ અચરતલાલ.

૧-૦ શા. નરોત્તમ હકુ.

૧-૩ રાજેશી. ચીમનલાલ લલુભાઈ.

૧-૩ વોરા. ગણેશ મુળજી.

૧-૩ શા. દેવચંદ દામોદર.

૧-૦ ઝવેરી. ઠાકરગી પ્રાગજી.

૧-૩ શા. જગજીવન વચરામ.

૧-૩ માઝની. શીરાજ સોમજી.

૧-૩ શા. વીહલદાસ મોતીચંદ.

૧-૦ શા. વઘુલાભાઈ વાલજી.

૧-૦ શા. પરશોત્તમ દીપચંદ બાવનગર.

૧-૩ શા. પરશોત્તમ દીપચંદ.

૧-૩ શા. પીતામર મોનજી.

૧-૦ શા. લખમીચંદ તારાચંદ.

૧-૦ શા. રાધચંદ મોનજી.

૧-૦ નરોત્તમ પરશોત્તમ.

૧-૩ શા. જેચંદ જેઠા.

૧-૦ શા. મોતીચંદ પેત્રા.
 ૧-૦ શા. પરશોતમ હીરા
 ૧-૦ શા. સોમચંદ ઓધનજી.
 ૧-૦ શા. ગાંડાભાઈ તારાચંદ.
 ૧-૩ શા. વીરચંદ લવજી.
 ૦-૧૪ શેઠ. રામજી પ્રેમજી.

૧-૩ લાડુ. મેવજી જોમજી.
 ૧-૩ શા. રાવચંદ લખમીચંદ.
 ૧-૩ ભાઈ. રવજી દેવરાજ.
 ૧-૩ શા. ઉચ્ચમથી મગનલાલ.
 ૧-૩ શા. હાફરજી લાલચંદ.
 ૧-૩ ભાઈ. ચુનીલાલ છગનલાલ.

ચોપાનીઆની પહોંચ.

વાર્ણવિહાર, બ્રહ્મપ્રકાશ અને વિદ્યાનવિહાર બદલે અને આપૂર્વે સારસંગ્રહ બિટ મળવા લાગ્યા છે તે ઉપકાર સાથે કબુત્ર રાખામે હોય.

જે ચોપાનીઆના તથા ન્યુસપેપરોના એડીટરો તરફ અને અમારું ચોપાનીયું મોકલેલું છે તેમના તરફથી બદલે મળશે નહીં તો તે સાહેબાના નામ મોટી ખુશી સાથે ગ્રાહકના લીટરમાં દાખલ કરીશું.

નીચે વર્ણવેલી ચોપડીયા બાનગરમાં અમારી સભાના એડીટર માંથી. સુરતમાં શા. ડાહ્યાભાઈ રૂપચંદ કે. ના ગુપ્તગાંધી, અમદાવાદ ખી જૈન પ્રવૃત્તિ સભા કે. દેવસાને પાડેથી અને મુંબઈ શા. બીમથી માણેક કે. માંડવી બંદરથી તથા શા. ચુનાલાલ વીરચંદ કે. વીરજવાડીમાંથી રોકડી કીમતે મળશે.

૧	સુભાષિત રતવનાવળી ભાગ ૧ લો	૦-૭-૦
૨	„ „ ભાગ બીજો	૦-૫-૦
૩	મત્તરગેદી પૂજન (આત્મારામજી કૃત)	૦-૫-૦
૪	વીંચ સ્થાનકની પૂજા „	૦-૫-૦
૫	દેવદ્રવ્ય વિશે નિબંધ	૦-૩-૦
૬	મગદિન મળોદાર	૧-૬-૦
૭	પ્રાર્થનાવળી (નવી)	૦-૧-૦
૮	જૈન પ્રાર્થના માખા અંક સહેલો	૦-૧-૦
૯	„ „ અંક ૨૭.	૦-૬-૦
૧૦	સુભાષ રતવનાવળી	૦-૨-૦
૧૧	દસાનંદ સરસ્વતીગુપ્ત સપેરીકા ભાગ બીજો	૦-૫-૦

પ્રાર્થના રતુકું.